

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Tdo/59/2025
Identifikačné číslo spisu:	1123011653
Dátum vydania rozhodnutia:	15.10.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Patrik Príbelský
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:1123011653.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a sudcov JUDr. Emila Klemaníča a JUDr. Martin Ľuptáka, PhD., MBA na neverejnom zasadnutí konanom 15. októbra 2025 v Bratislave v trestnej veci obvineného S. K. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 4 písm. b), písm. c), ods. 6 písm. d) Trestného zákona a iné, o dovolaní obvineného S. K. podanom proti rozsudku Mestského súdu Bratislava I, sp. zn. 5T/18/2023, z 27. septembra 2023 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 1To/109/2023, z 15. januára 2024

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného S. K. o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Mestského súdu Bratislava I, sp. zn. 5T/18/2023, z 27. septembra 2023 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 1To/109/2023, z 15. januára 2024 bol obžalovaný S. K. uznaný vinným v bodoch 1 a 2 zo spáchania pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 4 písm. b), ods. 6 písm. d) Trestného zákona a obžalovaný K. S. bol uznaný za vinného v bode 1 zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 4 písm. b), písm. c), ods. 6 písm. d) Trestného zákona, ktorých sa dopustil na tom skutkovom základe, že:

1/ v presne nezistenom čase a na presne nezistenom mieste obžalovaný K. S. pre obžalovaného S. K. dal prepraviť zásielku, ktorej obsahom bolo sušené konope a ktorá zásielka bola následne doručovaná spoločnosťou J. C. R., spol. s r. o., na ulici Z. S. P. XX, I., kde bolo vizualizáciou obsahu zásielky zistené, že táto obsahuje kvety konope siateho od odosielateľa S. W. T., XXX M. S. G., E. N., E. XXXXX s podacím číslom XXXX XXXX XXXX adresovaná prijímateľovi D. D., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bytom Z. Q. XXX, Z. Š., pričom po tom čo dňa 09.02.2023 D. D. odmietol po informácii obžalovaného S. K., že v balíku sa nachádza marihuana, túto zásielku prevziať, na základe čoho obžalovaný K. S. oslovil osobu W. D., aby predmetnú zásielku za odmenu 200 Eur prevzal a následne

mu ju odovzdal, s čím W. D. súhlasil, dňa 09.02.2023 v čase o 12:30 hod. W. D. pre obžalovaného K. S. na I. Q. Č.. X K. I. osobne prevzal od kuriéra zásielku pod podacím číslom XXXX XXXX XXXX a následným expertíznym skúmaním bolo zistené, že zásielka obsahovala sušené vrcholce konope s celkovou hmotnosťou 909,4 g s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu minimálne 19,9 % hmotnostného, čo zodpovedá 1819 bežným jednotlivým dávkam drogy v celkovej hodnote minimálne vo výške 4.547 Eur, zároveň obžalovaný K. S.Í. približne od októbra roku 2022 na P. Q. XX K. I. predával rastliny rodu Cannabis osobe W. D. v množstvách 3,5 gramu, za ktoré mu W. D. platil hotovosť vo výške 110 Eur, pričom rastliny rodu Cannabis (konope) sú v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradené do I. skupiny omamných látok,

2/ obžalovaný S. K. v presne nezistenom čase a na presne nezistenom mieste dal prepraviť po predchádzajúcej dohode s obžalovaným Z. Ř. na jeho meno a adresu zásielku, ktorej obsahom bolo sušené konope, pričom dňa 10.02.2023 v čase o 15:54 hod. obžalovaný Z. Ř. pre obžalovaného S. K. prevzal osobne na pobočke Slovenskej pošty v A. E. I. X, zásielku pod podacím číslom T., príjemca: Z. Ř., Z. XXXX/X, A., Slovakia, odosielateľ: A. I., I. I.. XXXXX, E. G. XXXXX, P., ktorá bola na územie Slovenskej republiky dovezená prostredníctvom spoločnosti Slovenská pošta, a. s. na adrese Colný úrad Bratislava, Pobočka Bratislava, Pošta 5251, Tomášikova 54, Bratislava, kde vizualizáciou obsahu zásielky bolo zistené, že táto obsahuje kvety konope siateho a následným expertíznym skúmaním obsahu zásielky bolo zistené, že táto obsahovala sušené vrcholce konope s celkovou hmotnosťou 889,7 g s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu minimálne 20,0 % hmotnostného, čo zodpovedá 1780 bežným jednotlivým dávkam drog v celkovej hodnote minimálne 4.448,75 Eur, a zároveň obžalovaný Z. Ř. dňa 10.02.2023 v rodinnom dome na ulici O.. D. XXXX/XX K. A. neoprávnene prechovával v zaváraninovom pohári sušené konope s hmotnosťou 60,59 g s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu (THC) 23,1 % hmotnostných, čo zodpovedá minimálne 122 bežným jednotlivým dávkam drogy, pričom rastliny rodu Cannabis (konope) sú v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradené do I. skupiny omamných látok.

Za to bol obžalovanému S. K. podľa § 172 ods. 6 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 39 ods. 1, ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 8 mesiacov. Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona bol obžalovaný zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia. Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona bol obžalovanému uložený aj ochranný dohľad na dobu 1 rok.

Proti uzneseniu krajského súdu podal obvinený S. K. prostredníctvom ustanoveného obhajcu JUDr. Stanislava Viléma dovolanie s poukazom na údajné naplnenie dôvodov dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) [rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia].

Obvinený v dovolaní v podstate namietal:

„Rozsudkom Mestského súdu Bratislava I zo dňa 27.09.2023 sp. zn. 5T/18/2023 bol klient uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 4 písm. b, písm. c, ods. 6 písm. d) Tr. zákona na vyššie uvedenom skutkovom základe. Proti tomuto rozsudku podal klient ihneď po jeho vyhlásení odvolanie proti výroku o treste. Následne podané odvolanie odôvodnil jeho zvolený obhajca, kde bolo poukázané na nesprávnu právnu úvahu súdu, keď sa nestotožnil so záverečným návrhom obhajoby, ktorá žiadala pre obžalovaného trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov. Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie o uložení trestu odňatia slobody klientovi odôvodnil tým, že jedinou okolnosťou pre jeho mimoriadne zníženie trestu bolo iba jeho vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku. Vo vzťahu k rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, ako súdu odvolaciemu (sp. zn. 3To/14/2022 a sp. zn. 2To/10/2021), na ktoré poukazovala obhajoba, uviedol, že v týchto rozhodnutiach boli zistené aj ďalšie poľahčujúce okolnosti, na rozdiel od jeho prípadu. Táto aplikácia príslušných ustanovení § 39 Tr. zákona v prípade odsúdeného nekorešponduje so zásadou úmernosti

trestu, a to najmä s poukazom na jeho osobu, pomery a samotnú možnosť nápravy. V osobe odsúdeného ide o mladého človeka, ktorý si v plnom rozsahu neuvedomil možné dôsledky svojho protiprávneho konania. Už doterajší výkon väzby bol pre neho dostatočným ponaučením a odôvodňuje predpoklad, že v budúcnosti už nebude pokračovať v trestnej činnosti. Vo vzťahu k vyššie uvedenej právnej úvahe súdu prvého stupňa bola namietaná táto právna chyba v predmetnom rozsudku. Konkrétne bolo namietané, že vo výroku o uložení trestu súd prvého stupňa nezohľadnil obhajobou deklarované poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. d), § 36 písm. j) Tr. zákona. Naopak mal za to, že obžalovaný sa trestnej činnosti dopúšťal aj v období po svojom odsúdení trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. OT/7/2023, právoplatným dňa 11.01.2023.

Odvolací súd o podanom odvolaní rozhodol spôsobom podľa § 319 Tr. poriadku, teda odvolanie obžalovaného zamietol ako nedôvodné. Vo vzťahu k vyššie uvedeným odvolacím námietkam odvolací súd uviedol k odvolacej námietke týkajúcej sa požiadavky odsúdeného priznania poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Tr. zákona, nakoľko sa predmetnej trestnej činnosti nedopúšťal po svojom odsúdení v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Bratislava V, kedy bol odsúdený trestným rozkazom sp. zn. OT/7/2023 zo dňa 11.01.2023, to, že tu odvolací súd nedal odsúdenému za pravdu. Podľa názoru odvolacieho súdu nie je dôležité kedy došlo k objednávke omamných látok, ale kedy bola ich preprava uskutočnená a to sa stalo v dňoch 09.02.2023 a 10.02.2023, teda po klientovom odsúdení Okresným súdom Bratislava V. K tomuto záveru odvolacieho súdu by sme si dovolili uviesť, že odsúdený nemal presne vedomosť kedy dôjde k prevzatíu zásielok, lebo k dohode o prevzatí uvedených zásielok došlo pred jeho odsúdením za prečin marenia úradného rozhodnutia OS Bratislava V. Po tomto odsúdení bol rozhodnutý, že v páchaní predmetnej trestnej činnosti už pokračovať nebude.

K ďalšej odvolacej námietke týkajúcej sa nepriznania druhej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. d) Tr. zákona zaujal odvolací súd stanovisko, že ani s touto námietkou sa nestotožnil. Primárne však vychádzal však pri posudzovaní tejto právnej otázky vychádzal zo znaleckého skúmania MUDr. Denisy Mészárosovej, ktorá ako sme už uviedli bola prioritne pribratá do konania za účelom zistenia závislosti na omamných, psychotropných, návykových látkach. V odvolacom konaní bol preto predložený obhajobou vlastný znalecký posudok MUDr. Jany Veličovej, ktorá jednoznačne konštatovala, že u klienta nebol ukončený duševný vývoj a skutočnosť, že spáchal trestnú činnosť vo veku blízkom veku mladistvých mala vplyv na jeho rozumovú a vôľovú spôsobilosť. Taktiež znalkyňa skonštatovala, že vzhľadom na svoj vek a aj po jeho vyšetrení si úplne neuvedomoval protiprávnosť a dôsledky svojho konania. K záveru odvolacieho súdu, že odsúdený nemal výrazne zníženú rozumovú a vôľovú spôsobilosť, lebo pre doručované balíky ši nechodil sám, ale posielal iné osoby uvádzame v prvom rade to, že klient urobil vyhlásenie k obidvom skutkom z dôvodu priznania poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. 1) Tr. zákona napriek tomu, že na páchaní skutku č. 1 sa nepodieľal. Urobil tak práve z dôvodu hrozby možnej úpravy trestnej sadzby podľa ustanovenia § 38 ods. 4 Tr. zákona. Toto ustanovenie bolo novelou Trestného zákona zákonom č. 40/2024 Z. z. zmenené a taktiež došlo aj k zmene v osobitnej časti Trestného zákona, v zmysle ktorej by boli skutky, za ktoré je klient odsúdený právne posudzované ako zločin s trestnou sadzbou od 7 do 15 rokov. Ďalej poukazujeme na skutočnosť, že spolupáchateľ v skutku č. 2, ods. Z. Ř. nebol za svoju účasť na páchaní tohto skutku odsúdený, ale iba za to, že si neoprávnene zadovážil omamné látky, ktoré boli zaistené pri domovej prehliadke. V skutkovej vete podanej obžaloby sa však uvádza, že ods. Ř.Í. po predchádzajúcej dohode prevzal pre ods. K. zásielku s obsahom marihuany. Teda pri páchaní žalovanej trestnej činnosti konali spoločne. Nie je teda pri priznaní, alebo nepriznaní poľahčujúcej okolnosti, podľa § 36 písm. d) Tr. zákona rozhodujúce, či ods. K. poslal pre zásielku inú osobu, alebo by pre túto išiel sám. Podľa názoru obhajoby je posúdenie skutočnosti, či u odsúdeného S. K. bol, resp. nebol úplne dokončený duševný a fyzický vývoj, otázkou odbornou, ktorú môže zodpovedať iba znalec z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria. Tiež iba tento znalec môže skonštatovať, že vývoj u odsúdeného nebol ešte ukončený, jeho rozumové a vôľové spôsobilosti neboli ešte úplne vyvinuté ako u dospelého človeka, čo malo zásadný vplyv na tom, že si úplne neuvedomoval protiprávnosť a dôsledky svojho konania.

Vo vzťahu k nesprávnemu právnemu posúdeniu skutku ako dovolaciemu dôvodu, ktorý je uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku uvádzame, že výrok o treste môže byť napadnutý špeciálnym hmotnoprávnym dôvodom vyjadreným v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i) Tr. poriadku. V danom prípade konajúce súdy nesprávne priznali odsúdenému iba jednu poľahčujúcu okolnosť, pričom podľa rozhodovacej praxe odvolacieho súdu v Bratislave je možné v prípade zistenia ďalších

poľahčujúcich okolností postupovať podľa § 39 ods. 1 Tr. zákona, uložiť trest kratší ako 6 rokov a 8 mesiacov. Existencia tejto právnej chyby je dôvodom na zrušenie rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1To/109/2023 zo dňa 15.01.2024.“

K dovolaniu obvineného sa vyjadrila prokurátorka, ktorá uviedla:

„V uvedenej trestnej veci som toho názoru, že dovolanie obvineného nie je dôvodné, nakoľko skutočnosti uvedené v dovolaní nezakladajú dovolacie dôvody v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, pretože v žiadnom prípade nespĺňajú dovolacie dôvody manifestované v tomto ustanovení.

V rámci uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. obvinený namietá, že postupom konajúcich súdov spočívajúceho v nepriznaní poľahčujúcich okolností odsúdenému podľa § 36 písm. d) a § 36 písm. j) Trestného zákona došlo k tomu, že súd nemohol aplikovať ust. § 39 ods. 1 Trestného zákona a teda rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Vo vzťahu k uvedenému konštatujem, že otázka zisťovania, resp. zhodnotenia (ne) existencie poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností je otázkou skutkovou, ktorá je vylúčená z preskúmania dovolacieho súdu v prípade, že tento koná na podklade dovolania podaného obvineným (R 18/2015).

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že nepoužitie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. d) a § 36 písm. j) Trestného zákona v prípade obvineného S. K. nenaplnia dovolací dôvod.“

Prokurátorka navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného S. K. odmietol.

+ + +

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], osobou oprávnenou na jeho podanie [§ 369 ods. 2 písm. b) v spojení s § 372 ods. 1 veta druhá Trestného poriadku], prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku), na príslušnom súde (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku), spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku) a dospel k záveru, že dôvody dovolania nie sú splnené.

Najvyšší súd poznamenáva, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, pričom nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené na nápravu akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších - mimoriadnych - procesných a hmotnoprávných chýb. Tie sú ako dovolacie dôvody taxatívne uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 Trestného poriadku. V porovnaní s dôvodmi, ktoré opodstatňujú podanie odvolania, sú dovolacie dôvody koncipované podstatne užšie. Je tomu tak z dôvodu, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená. Predstavuje tak výnimočný prielom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Právoplatnosť súdneho rozhodnutia v sebe poníma jeho faktickú nezmeniteľnosť (formálna právoplatnosť) a záväznosť (materiálna právoplatnosť). Preto sú možnosti podania dovolania - vrátane dovolacích dôvodov - striktné obmedzené, aby sa potenciálne „širokým“ uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala v rámci konania pred dovolacím súdom ďalšia riadna opravná inšancia a dovolanie nebolo chápané len ako ďalšie odvolanie.

Najvyšší súd nazretím do príslušnej časti predloženého spisu zistil, že okresným súdom bolo na hlavnom pojednávaní konanom 27. septembra 2023, po poučení v zmysle § 257 ods. 1 Trestného poriadku prijaté vyhlásenie obvineného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe podľa § 257 ods. 1 písm. b) s odkazom na ods. 7 Trestného poriadku (viď č. I. 929). Pred samotným vyhlásením o vine obvinený vzal na vedomie, že súdom prijaté vyhlásenie o vine je neodvolateľné a nenapadnuteľné odvolaním. Prejavom vôle v podobe vyhlásenia o vine sa obvinený legitímne a dobrovoľne rozhodol, že sa vzdáva práva podať odvolanie voči výroku súdu prvého stupňa týkajúceho sa viny.

Z predloženého spisu tiež vyplýva, že obvinený podal odvolanie len proti výroku o treste a proti výroku o vine nepodala odvolanie žiadna strana konania. V dôsledku toho sa tento výrok stal právoplatným a predmetom odvolacieho konania bol len prieskum výroku o treste. V súlade s § 257 ods. 5 Trestného poriadku sa tak najvyšší súd nezaoberal prieskumom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku. Keďže dovolanie obvineného však smeruje aj proti výroku o treste, pristúpil najvyšší súd k prieskumu (ne)splnenia dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku, nakoľko z obsahu dovolania vyplýva, že obvinený namieta neprimeranú prísnosť uloženého trestu odňatia slobody vo výmere 6 roky a 8 mesiacov, vzhľadom na obhajobou navrhnutým trestom 5 rokov.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku.

Podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednáváný trestný čin nepripúšťa.

Tento dovolací dôvod môže byť naplnený v dvoch alternatívach spočívajúcich v tom, že obvinenému bol uložený

- trest vo výmere mimo zákonnej trestnej sadzby alebo
- taký druh trestu, ktorý trestný zákon nepripúšťa.

Uloženie trestu mimo zákonnej trestnej sadzby sa týka len tých trestov, ktoré majú odstupňovateľnú trestnú sadzbu vymedzenú zákonom - trest odňatia slobody (§ 46 Trestného zákona), trest domáceho väzenia (§ 53 Trestného zákona), trest povinnej práce (§ 54 Trestného zákona), peňažný trest (§ 56 Trestného zákona), náhradný trest odňatia slobody za peňažný trest (§ 57 ods. 3 Trestného zákona), trest zákazu činnosti (§ 61 Trestného zákona), trest zákazu pobytu (§ 62 Trestného zákona), trest zákazu účasti na verejných podujatiach (§ 62 Trestného zákona), trest vyhostenia (§ 65 Trestného zákona).

Uložením trestu mimo zákonnej trestnej sadzby sa rozumie uloženie trestu obvinenému pod minimálne povolenú výmeru trestu ako aj prekročenie maximálne povolenej výmery trestu pri odstupňovateľných druhoch trestov (odňatia slobody, domáceho väzenia, povinnej práce, peňažného trestu, zákazu činnosti, zákazu pobytu a vyhostenia).

Uložením takého druhu trestu, ktorý zákon nepripúšťa sa rozumie, uloženie takých trestov, ktoré popri sebe nemôžu byť uložené - § 34 ods. 7 Trestného zákona, ale aj napríklad uloženie trestu zákazu pobytu za nedbanlivostný trestný čin - § 62 ods. 2 Trestného zákona, uloženie trestu vyhostenia občanovi Slovenskej republiky - § 65 ods. 1 Trestného zákona alebo „podmienky na podmienku“ - § 49 ods. 2 Trestného zákona, či dokonca takého druhu trestu, ktorý v trestnom zákone vôbec nie je uvedený - trest pokánia a podobne.

Súhrnne povedané, dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného zákona je naplnený len podľa jeho explicitného (výslovného) znenia a netýka sa primeranosti výmery uloženého druhu trestu, ak ide o trest, ktorého uloženie zákon v konkrétnej procesnej situácii pripúšťa a tento bol uložený v rámci zákonom ustanovenej výmery. Skôr vyjadrené platí aj „naopak“ (vice versa) - dôvodom dovolania podľa naposledy označeného ustanovenia Trestného poriadku je len uloženie trestu mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby, alebo uloženie takého druhu trestu, ktorý zákon za prejednáváný trestný čin nepripúšťa (R 86/2015).

Obvinený v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku namietal neprimerane prísny trest, pri ukladaní ktorého súdy dôsledne nezohľadnili zásady pre ukládanie trestu a zároveň sa mu nezohľadnili poľahčujúce okolnosti, a to v zmysle § 36 písm. d) a § 36 písm. j) Trestného zákona.

V tomto prípade rozhodovali sudy na základe zistenia poľahčujúcej okolnosti spočívajúcej vo vyhlásení viny obvineného a oľutovania trestného činu a pri zistení priťažujúcej okolnosti spočívajúcej v tom, že už bol za trestný čin odsúdený.

Napokon, pri správnom zohľadnení všetkých okolností bol obvinenému uložený mimoriadne znížený trest pod dolnú hranicu tejto upravenej trestnej sadzby takmer o jednu celú tretinu v zmysle § 172 ods. 6 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 a § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona (účinného do 5. augusta 2024) per analogiam, a to vo výmere 6 rokov a 8 mesiacov. V preskúmvanej trestnej veci bol teda obvinenému uložený taký druh trestu a v takej výmere, ktorého uloženie a výmeru zákon za trestný čin, z ktorého bol uznaný za vinného, pripúšťa.

Najvyšší súd zdôrazňuje, že dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku ako ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku nie sú naplnené tým, že obvinenému bol uložený trest v ním subjektívne pociťovanej neprimeranej výške. Pokiaľ sudy správne aplikovali príslušné ustanovenia Trestného zákona upravujúce ukladanie trestu, tak ako je tomu v posudzovanej trestnej veci obvineného S. K. a trest mu následne vymerali v rámci zákonom upravenej trestnej sadzby, nemožno tvrdiť, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia (§ 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku), ani že bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo že bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa (§ 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku).

Najvyšší súd ohľadne ostatnej dovolacej námietky obvineného, spočívajúcej v atakovaní „nepriznania“ existencie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) a d) Trestného zákona, poznamenáva, že otázka zisťovania, resp. zhodnotenia (ne) existencie poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností je otázkou skutkovou, ktorá je vylúčená z preskúmania dovolacím súdom v prípade, ak tento koná na podklade dovolania podaného obvineným podľa § 371 ods. 1 a nasl. Trestného poriadku. Opak by platil v prípade, ak by súd vo výroku dovolaním napadnutého rozhodnutia síce konštatoval danosť niektorej z týchto okolností, avšak v rozpore s týmto záverom by ju nevzal do úvahy pri ukladaní trestu (pri úprave výmery trestnej sadzby podľa § 38 ods. 2 až 4 Trestného zákona). Len v takom prípade (a za súčasného splnenia podmienky podľa § 371 ods. 5 Trestného poriadku) by označené pochybenie mohlo zakladať naplnenie dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku (nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia - vid' R 18/2015). Takáto situácia však v posudzovanom prípade nenastala, a preto dovolacie námietky obvineného najvyšší súd nemohol akceptovať ani v tejto časti a odmietol ich ako zjavne nedôvodné.

Najvyšší súd už len úplným záverom pripomína, že aj v prípade hypotetického pochybenia skôr vo veci konajúcich a rozhodujúcich súdov spočívajúcom v nepriznaní poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. d) a § 36 písm. j) Trestného zákona by toto pri ukladaní trestu odňatia slobody a jeho výmery, konkrétne v zmysle § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona prakticky „nehralo žiadnu rolu“, nakoľko by tak obvinenému síce nebol ukladaný trest odňatia slobody za súčasného konštatovania pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností 1:1, ale povedané inými slovami, na „stav vecí“ a s tým spojené zákonom predpokladané zníženie hornej hranice trestnej sadzby s poukazom na § 38 ods. 3 Trestného zákona by prípadné priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. d) a § 36 písm. j) Trestného zákona nezmenilo vôbec nič a bolo by bez akéhokoľvek právne - kvalifikačného dopadu na uložený trest, nakoľko tento bol ukladaný pod dolnú hranicu trestnej sadzby nej sadzby podľa § 39 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona.

V dôsledku uvedeného potom dovolacia námietka uloženia trestu s použitím poľahčujúcich a priťažujúcich okolností podľa § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona bez použitia ďalších poľahčujúcich okolností, nezakladá žiadny z dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, a preto nemohol najvyšší súd považovať argumentáciu obvineného citovanú vyššie, ako relevantnú.

S ohľadom na vyššie uvedené najvyšší súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.